

Pardubice

58. KRÁLICKÝ SNĚŽNÍK

Sobota 7. listopadu 2015

Výstup je zařazen do akcí ústředí KČT: <http://www.kct.cz/cms/vystup-na-svuj-vrchol>
<http://www.kct.cz/cms/eurorando-2016-energie>

Odjezd: od nádraží ČD (před restaurací La Rocket) v **6:45 hod.** autobusem.
Zastávka v Pardubicích ještě u zastávky MHD Dubina Centrum v **6:50 hod.**

Trasa autobusu: Pardubice, Holice (zastávka za tratí cca v **7:05**, 21km), Borohrádek (zast. na náměstí cca v **7:20**, 30km), Častolovice, Kostelec nad Orlicí, Vamberk, Žamberk (zast. na náměstí cca v **8:00**, 62km), Pastviny, Mladkov, Lichkov, Dolní Lipka, Králíky (zast. na autobus. nádraží cca v **8:20**, 86km), Vlaské, **Hynčice pod Sušinou (start túry)** cca v **9:00**, 130 km (parkoviště hotelu "Sněženska" nebo cca 300m za ním po pravé straně). Autobus přejezdí z Hynčic na parkoviště v **Dolní Moravě (cíl túry)** před hotel „Sněžník“, kde vyčkává návratu všech turistů.

Předpokládaný odjezd zpět: v 18.00 hod.

Popis trasy:

Výstup: turistická trasa na vrchol Králického Sněžníku východním pohořím Králického

Sněžníku. Z parkoviště u hotelu „Sněženska“, který se nachází zhruba uprostřed městečka Hynčice = 650 m n. m. vyjdeme po silnici severozápadním směrem k rozcestí turistická značek „Štvanice – sedlo“. Již asi 500 m před tímto rozcestníkem se na silnici napojuje **modrá zn.**, po které na toto rozcestí dojdeme. Odsud jdeme stále po **modré zn.** až na rozcestí „Strakovy školky“ kde změním barvu značky na **žlutou zn.** Po ní vystoupáme k rozcestí „Stará Sněžníkovka“ a půjdeme k rozcestí tří turistických cest, jež nese název „Pod Ludmilou“. Zde směřují souběžně dvě značky **modrá a červená zn.** k rozcestí „Stříbrnické sedlo“. Ze sedla pak již jen po **červené zn.** projdeme podél státní hranice nad chatou „Franciska“. Odsud souběžně po **žluté s červenou zn.** okolo sochy sluněte a pramenu řeky Moravy vystoupáme na vrchol KS = 1.424 m n. m.

Výstup na KS = 11 km.

Sestup: z vrcholu zahájíme po **červené a žluté zn.** k oficiálnímu pramenu řeky Moravy = 1.380 m n. m. Za ním odbočíme vlevo a neznáčenou cestou dojdeme k plastice sluněte na podstavci = 1.360 m n. m. [+ 250 m]. Po **TTTT** občerstvení (od cca 12.00 do 14.30 hod.) pokračujeme v sestupu stále po **červené a žluté zn.** k rozcestí „Franciska“ (chata HS) [+ 800 m]. Zde odbočíme vpravo na **žlutou zn.** Sestupujeme kolem Františkovi chaty (chata HS). Vpravo za chatou navštívíme pramen „Franciska“ = 1.238 m n. m. Pokračujeme až ke Sněžné chatě = 1.220 m n. m. [+ 850 m]. Odtud sestoupíme k rozcestí „Ve Strži“

[+ 80 m]. Překročíme řeku Moravu a sestupujeme k rozcestí „Pod Vilemínkou“ = 860 m n. m. [+ 2 km], kde lze vlevo odbočit k lovecké chatě Vilemínka [+ 280 m]. Pokračováním po **žluté zn.** dojdeme na asfaltovou silnici [+ 180 m]. Především po setmění je lepší po ní pokračovat (po pravém břehu Moravy) a dojít k opětovnému souběhu se **žlutou zn.** [+ 3,5 km]. Odsud nás **žlutá zn.** dovede až k rozcestníku „Dolní Morava BUS konečná“ = 700 m n. m. [+ 880 m]. Po silnici pokračujeme již několik málo metrů do cíle trasy v hotelu a restauraci „Sněžník“ stojícím cca 300 m na pravé straně za hlavním parkovištěm za řekou Moravou (její poloha: <http://mapy.cz/s/ITWJ>).

Sestup z KS = 10 km.

Celková délka trasy = 21km, celkové převýšení = 890 m.

Povinná výbava: Trekingová kotníková obuv, proti sněhové návleky na obuv, palcové **rukavice**, čepice, **čelovka** nebo baterka.

Občerstvení: **TTTT** (Tradiční Turistické Teplé Tekuté) občerstvení přímo z pramene Moravy podávané ve sklepním prostoru bývalé Liechtensteinské chaty tentokrát Ivo Střížem (hrníček a posilovací ingredience si přinese každý sám).

V restauraci **hotelu Sněžník**, která bude otevřena od 16 do 18 hod **jen pro KČT Slovan Pardubice**, se budete moci občerstvit. Jídlo, dle pro nás sestaveného [jídelníčku](#) (vedle propozic), je však nutné si vybrat a objednat předem mailem u Ivo Stříže, is@striz.at, aby paní vedoucí věděla, kolik jídel má navařit. Díky!

Mapa: edice KČT č. 53, Králícký Sněžník, 1:50 000.

Cena: (vč. 10,- Kč na konto dostavby Bezručovy chaty KČT na Lysé hoře v rámci akce „Výstup na svůj vrchol“):

členové KČT Slovan: 150,- Kč, děti členové KČT 80,- Kč, ostatní 200,- Kč, děti nečlenové 100,- Kč

členové a děti členové KČT Žamberk: 80,- Kč, děti nečlenové a ostatní: 100,- Kč.

členové KČT Králíky: 50,- Kč, ostatní: 200,- Kč.

Přihlášky: přijímá Dagmar Ehrenbergerová v pořadí: **e-mail** do zaměstnání: ehrenbergerova@szs.pardubice.cz, telefon do práce 466 050 217, mobil 739 569 070. Při odhlášení od 14. dne před termínem a při nedostavení se k autobusu zaplatí každý nahoře uvedenou cenu zájezdu v plné výši.

Trasu vybral a výlet vede: Ondřej Valášek, tel. +420 724 800 178 (02)

Turistický místopis

Hynčice pod Sušinou

Vesnička se rozkládá podél horního toku Chrastického potoka. Hynčický katastr o výměře 433 ha se zvedá proti jihovýchodnímu svahu Sušiny (1.321 m n.m.) a Velké Šindelné (1.195 m n.m.). Průměrná nadmořská výška Hynčic je 674 m n. m. Jako nové sídliště na Kolštejnském panství jsou Hynčice zmiňovány v r. 1557, ale už ve 14. stol. se tu údajně těžila stříbrná ruda. Na počátku se obec nazývala Hynczicze, pak třeba Heintzendorf nebo Hynčina Koldštýn, od r. 1924 až dosud jsou to Hynčice pod Sušinou. Zdejší lidé pracovali na chudých polích a v lese, mezi dvěma světovými válkami byla v provozu pila a mlýn, na blízkém Mlýnském vrchu se do r. 1945 těžil antimonit. Škola byla otevřena v r. 1870, po r. 1945 už nebyla obnovena. Hynčice v minulosti osídlovali především Němci, v r. 1900 tu bylo 314 obyvatel. V r. 1960 byly Hynčice spojeny se sousedními Chrasticemi, s nimiž o šestnáct let později přešly pod Staré Město. Dnes zde trvale bydlí jen 9 lidí, nicméně horská vesnička je oblíbeným rekreačním místem a počet turistických chat stále roste. Místním lidem i návštěvníkům učarovala zdejší krásná příroda a čistý horský vzduch. Najdete zde mnoho ubytovacích zařízení, lyžařský areál s řadou služeb a provozem v zimě i v létě. Od vleků Sedlo a Sušina jsou krásné výhledy na hřebeny Jeseníků. Uprostřed osady roste chráněná staletá lípa, údajně z r. 1549.

Pramen řeky Moravy

Pramen řeky Moravy, upravený jako studánka, vyvěrá pod vrcholem Králického Sněžníku v nadmořské výšce 1.380 m n.m. Je vyhlášeným a hojně navštěvovaným turistickým místem.

Pod vrcholem Králického Sněžníku začíná pramenit řeka Morava. Je často považována za tepnu Moravy, přitom je zajímavé, že na historickém území Moravy nezačíná ani nekončí. Pramení v severovýchodním cípu Čech pod vrcholkem Králického Sněžníku, odkud protéká napříč severní, střední a jižní Moravou a posléze splývá až na slovenském území pod Děvínem s vodami Dunaje.

K nejzajímavějším partiím při řece Moravě patří její pramenná oblast, pohoří Králický Sněžník, náležející z větší části ještě do tohoto regionu. Říká se, že Morava tu má tolik pramenů, kolik je v roce dnů. Jde však o hydrograficky (tedy vodopisně) pozoruhodné území i z jiných hledisek.

Oficiální pramen Moravy se nachází blízko pod vrcholem pohoří a patří k častým cílům návštěvníků vrcholu Králického Sněžníku. Odtud bystřina stéká příkrým svahem do hlubokého údolí s obcemi a osadami Horní, Velká a Dolní Morava. Do údolí je krásný pohled přímo od pramene studánky, odkud většina turistů stoupá i na nedaleký vrchol vytvořený sutí z rozbořené polské rozhledny.

Při pohledu z vrcholu i od pramene Moravy zaujme kuželovitý vrcholek na konci západního (hraničního) hřbetu pohoří. Nazývá se Klepý nebo Klepáč (údajně podle sypajících se "klapajících" kamenů při chůzi), polští sousedé mu výstižně říkají Trójmorski Wierch – Trojmořský vrch.

Voda z jeho svahů totiž odtéká do tří moří. Východní svah odvodňuje Morava v úmoří Černého moře, na jižním svahu pramení Lipkovský potok tekoucí do blízké Tiché Orlice v úmoří Severního moře a ze západního svahu v Polsku odtékají pramenné potůčky Kladské Nisy v úmoří Baltského moře. Tato geografická zvláštnost dala Králickému Sněžníku vzletné označení "střecha Evropy".

Liechtenštejnova chata na Sněžníku

Německý název Liechtensteinschutzhaus nebo Fürst Johann Liechtenstein Schutzhaus) se nacházela v nadmořské výšce 1.375 m n. m., na jihovýchodním svahu Králického Sněžníku. Stavba byla začátkem 70. let 20. století zbořena, v současnosti zde spatříme pouze její základy.

V roce 1907 inicioval Moravskoslezský sudetský horský spolek, zkráceně MSSGV (německý název Mährisch-Schlesischer Sudetengebirgsverein) výstavbu horské chaty na jihovýchodním svahu Králického Sněžníku ve výši 1.375 m n. m. Pozemek pro výstavbu chaty poskytl kníže Liechtenštejn a to za symbolické nájemné. Základní kámen stavby byl položen v létě roku 1908, avšak samotná výstavba začala na jaře roku 1909. Z nedostatku finančních prostředků Staroměstské sekce MSSGV, nebyla výstavba horské chaty příliš snadná. Finanční pomoc při stavbě poskytovali zejména místní mecenáši MSSGV a také veřejné sbírky, neboť stavba horské chaty byla mezi lidmi populární. Dne 21. července roku 1912 byla chata za přítomnosti hostů slavnostně otevřena, ve své době nesla jméno knížete Liechtenštejna (německy Liechtensteinschutzhaus nebo Fürst Johann Liechtenstein Schutzhaus).

Chata byla postavena ze dřeva na základním půdorysu 22 × 12 m, její výška dosahovala 15 m. Směrem k vrcholu hory, na severozápadní straně, byla kryta vápennou omítkou. V přízemí se nacházela jídelna, také dva pokoje pro vzácné hosty. V prvním patře bylo pokojů 11, v podkroví pak velká noclehárna.[1] Teplo v pokojích zajišťovala kachlová kamna, chata byla v provozu po celý rok. Jako zdroj vody posloužil a to až do roku 1934 pramen řeky Moravy, později byla vybudována studna. Světlo zajišťovaly svíčky a petrolejové lampy. Ubytovací kapacita chaty činila cca 60 až 70 osob.

Během první světové války musela být chata uzavřena a to zejména kvůli úbytku turistů. Po první světové válce se zde vystřídalo několik nájemců. Mezi nejvýznamnější patří příchod manželů Gutwinských ze Šumperka, kdy začal na Liechtenštejnově chatě opět rozkvétat turismus. Dr. Oskar Gutwinski byl nejslavnějším předválečným horalem a lyžařským průkopníkem, který působil zejména v Jeseníkách. Liechtenštejnovu chatu s manželkou přeměnili na prvotřídní horský hotel. Po smrti manžela v roce 1932 vedla nadále chatu jeho manželka Adéla. Roku 1937, byla nájemní smlouva s MSSGV ukončena.

Po druhé světové válce se chata ocitla na československé straně hranice a opět se zde vystřídalo několik nájemců. Prvním nájemcem české národní správy byl p. Slávek Chlup, který zde působil do konce 40. let 20. století. Po skončení národní správy v letech 1956 až 1960 chatu spravoval národní podnik Restaurace a jídelny (RaJ) Šumperk se sídlem v Jeseníku, od roku 1960 pak Restaurace a jídelny Ústí nad Orlicí a to až do roku 1971, kdy byla chata z důvodu špatného technického stavu zbořena. O dva roky později, potkal stejný osud i kamennou rozhlednu na vrcholu Králického Sněžníku.

V současné době spatříme pod vrcholem Králického Sněžníku pouze zbytky základů Liechtenštejnovy chaty a sošku slůněte. Jediným dochovaným objektem v blízkosti vrcholu hory je [Schronisko PTTK „Na Śniežniku“](#), nacházející se na polské straně hranice.

Socha slůněte - nepsaný symbol Sněžníku

Posledním osamělým objektem, který dosud ve vrcholové části Králického Sněžníku stojí, je neveliká plastika slona, postavená na pylonu z kamenných kvádrů. Ale i ta už nese stopy drsného podnebí a vandalismu.

Povrch dříve hladce opracované žulové plastiky je nyní navětralý, ocas slona je uražen a pylon musel být zpevněn dvěma vysokými betonovými patkami.

Postupem doby se stala socha slona dokonce jakýmsi symbolem Králického Sněžníku, avšak ani v odborné ani v populární turistické literatuře se nedočteme, jak se tato socha na Sněžník vůbec dostala. V povědomí turistů jsou o tom sice nějaké dohady, např. že slon je vlastně hraniční kámen, že sochu postavili absolventi německé gymnázia v Šumperku nebo dokonce že je historie vzniku slona spojována s památkem nizozemského krále. Skutečný původ slona na Králickém Sněžníku je však docela jiný. V roce 1932 ji zde nechal postavit německý umělecký spolek „[Jescher](#)“, protože jej měli ve znaku. ‚Jescher‘ je německy zvuk kýčajícího slona.

Návrh sošky vypracovala Amei Hallegerová, žena Kurta Hallegera, rodáka ze Šumperka, který byl vůdčí osobností spolku. Sochu vytesala kamenická firma Förster ze Zlatých Hor.

Sněžná chata

dodnes dochovaná a používaná typická lovecká chata na české straně masivu Králického Sněžníku. Stojí ve výšce 1.220 m n. m. v jižním svahu s výhledy do podkovitého údolí řeky Moravy s okružní vrstevnicovou „silnicí“. Na západním hřebeni je vidět Klepáč (1.144 m n. m.) s rozhlednou. Přímo naproti ve východním Podbělském hřbetu je vidět Sušina (1.321 m n. m.). Na chatu narazíme cca po 700 m při sestupu od chaty Franciska po žluté zn. společně s naučnou stezkou. Před několika desítkami let stála ještě v hustém smrkovém lese. V současné době se kolem ní rozkládá rozsáhlá Větrná paseka, takže chata je zdaleka viditelná a je dobrým orientačním bodem.

Chata Vilemínka

Původně lesní lovecká chata Vilemína. Dnes chata Lesů ČR (869 m n. m.) v jižním svahu KS nad levým břehem řeky Moravy a nad Tvarožnými dírami. Viditelná a dostupná od rozcestí „Pod Vilemínkou“ na žluté zn. Nejbližším vrcholem je Koňský hřbet (991 m n. m.).

Po pojmenování turistické ubytovny Ing. Milana Šintáka na chatu Vilemínu (u parkoviště s rozcestím „Dolní Morava BUS konečná“), byla lovecká chata přejmenována na Vilemínku.

Hotel a restaurace Sněžník

Hotel Sněžník leží v samém srdci Dolní Moravy na úpatí Králického Sněžníku, pod skiareálem Dolní Morava, za řekou Moravou. Zde budeme mít odpolední občerstvení před odjezdem do Pardubic!

Ubytování ve dvou až pětilůžkových pokojích. Dvě kategorie pokojů, EKO má sociální zařízení a sprchy společně na každém patře. Kategorie STANDARD má sociální zařízení přímo na pokoji. Kapacita je 100 lůžek. K dispozici je restaurace s barem, jídelna, společenská místnost, tenisový a volejbalový kurt, hřiště pro děti, ping pong, ohniště, parkoviště.

sepsal: Jiří Ehrenberger, st.